

DZIEWECZCZYN (1) *ai*

N sg m dzieweczczyn.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik dzierżawczy od „dzieweczka” ‘panna’: Puerilis, Dziecięcy/ Dziecinny. Puellaris, idem, Albo dzieweczczin co ku dzieweczkóm należy. Mącz 329d.

Cf **DZIEWCZY**, [**DZIEWCZYN**], **DZIEWCZYŃSKI**

SB